

РЕШЕНИЕ

№ 2002 /18.10.2016 год., гр. Варна

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВАРНЕНСКИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, IV СЪСТАВ, в публично заседание на **седми октомври** през две хиляди и шестнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЕВГЕНИЯ БАЕВА

при секретаря **Веселка Крумова**, като разгледа докладваното от съдията **адм. д. № 2215 по описа за 2016 год.**, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по жалбата на „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“ със седалище гр. Варна срещу Мълчалив отказ на кмета на Община Варна по Заявление № ДООИ 16000093ВН/16.06.2016 год. Жалбоподателят твърди, че поискал кметът на Община Варна да му предостави обществена информация. Твърди, че в срока за произнасяне кметът на Община Варна не се е произнесъл по заявлението. Моли съда да постанови решение, с което да отмени мълчаливият отказ. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез законен и процесуален представител поддържа жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да отмени мълчаливия отказ.

Ответникът, редовно призован, не изпраща представите. В писмено становище от 06.10.2016 год. изразява становище за неоснователност на жалбата. В условията на евентуалност – при отмяна на оспорения акт, прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заявление № ДООИ 16000093ВН/16.06.2016 год. жалбоподателят поискал кметът на Община Варна да му предостави информация, както следва : 1. Актът, с който е определена за алея крайбрежната алея на гр. Варна; 2. Актът, с който е определена за алея с наименование „Капитан Георги Георгиев“.; 3. Наличието или липсата на статут на пешеходна алея без автомобили, предназначена само и единствено за движение на пешеходци и велосипедисти, идентичен или аналогичен на статута на централната пешеходна зона на гр. Варна. и 4. Процедурата за определянето на статут „пешеходна зона“ – дали тя е в правомощията и компетентността на кмета на Община Варна и общинската администрация по смисъла и във връзка с чл. 28, ал. 1 и чл. 12, ал. 2 от АПК, инициатива, правно основание, относими документи.

В срокът по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ кметът на Община Варна не се е произнесъл.

Процедурата за предоставяне на достъп до обществена информация е уредена в глава трета от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Съгласно разпоредбите на чл. 24 и сл. От ЗДОИ, такава се предоставя въз основа на писмено заявление или устно запитване, които съдържат реквизитите по чл. 25, ал. 1 ЗДОИ. Според чл. 34 и чл. 38 ЗДОИ органът дължи произнасяне с нарочен акт. Единствената призната от закона възможност за процедиране на задължения субект е да постанови решение за предоставяне или за отказ за предоставяне на достъп до исканата обществена информация. Изискването за писмено произнасяне представлява една от гаранциите за законосъобразност на акта, като излаганите от органа мотиви имат двойко значение - довеждат до знанието на страните съображенията на административния орган, което ги подпомага при избора и изграждането на защита, а от друга - улеснява упражняването на съдебния контрол за законосъобразност. С оглед характера на уредените обществени отношения, целта на приложимия материален закон и предвид императивните разпоредби на ЗДОИ, задължаващи субектите по чл. 3 от този закон да се произнасят с мотивирано решение и в случаите на отказ за предоставяне на поискана информация, сезираният с процесното заявление орган е бил длъжен да се произнесе с нарочен акт по подаденото от сдружението заявление, в законоустановения срок. След като това не е сторено, обжалваният мълчалив отказ е незаконосъобразен и само на това основание следва да бъде отменен, а преписката - върната на кмета на Община Варна за произнасяне по заявлението с надлежен акт, удовлетворяващ изискванията за съдържание по чл. 38 ЗДОИ. В подкрепа на този извод е и правилото на чл. 41, ал. 1 ЗДОИ, според което с решението си съдът може да задължи органа да предостави достъп, само в случаите на постановен изричен отказ, след като го отмени изцяло или частично или го измени, изследвайки въпроса за законосъобразността му по критериите визирани в чл. 146 АПК.

При този изход на производството, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, Община Варна, като юридическо лице следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сумата 310 лева, представляваща платено възнаграждение за един адвокат и 10 лв. – държавна такса за образуване на делото. Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, т.к. съобразно разпоредбата на чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, възнаграждението не може да бъде по-малко от 300 лв.

Водим от изложеното, Варненският административен съд

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ мълчаливия отказ на кмета на Община Варна да се произнесе по Заявление № ДОИ 1600093 ВН/16.06.2016 год. подадено от „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“ гр.

Варна и **ВРЪЩА** преписката на кмета на Община Варна за произнасяне по посоченото заявление.

ОСЪЖДА Община Варна да заплати на „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“ гр. Варна сумата от **310 лв.** /триста и десет лева/, представляваща съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 дневен срок от получаване на съобщението от страните.

СЪДИЯ: